

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.000
Letna naročnina L 2.000
Letna inozemstvo L 3.000
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVII - Štev. 5 (830)

Gorica - četrtek 28. januarja 1965 - Trst

Posamezna številka L 50

PISMO IZ ARGENTINE O BRANJU IN TISKU

Zelo spoštovani gospod monsignor
in odgovorni urednik Katol. glasa!

Kot osebni dar naši slovenski ustanovi v Adroguéju ste začeli pošiljati že več kot pred tremi leti Katoliški glas, ki ga zaradi pestre vsebine in lepega jezika radi prebiramo.

Vsako leto meseca januarja obhajate mesec dobrega tiska. Poleg marsičesa v resnici žalostnega sem tu v Argentini med Slovenci doživel tudi marsikatero lepo reč. Naj tu drugim v spodbudo omenim le nekatere tako zelo lepe zglede res velike ljubezni do slovenske tiskane besede.

Naša gospodinja Ivanka Aleš ima npr. naročeno Duhovno življenje, po dva izvoda Božjih stezic in Katoliške misijone. Dokler je zmogla, je naročala tudi Svobodno Slovenijo. Menda skoraj prav vsako slovensko knjigo kupi, včasih celo po več izvodov, da jih podari družini svoje nečakinje, kjer dohodkov ni v izobilju, berejo pa tako radi. Duhovno življenje in Božje stezice dá ob koncu leta celo vezati.

Gospodinjji pomaga gospodinja pomočnica Marija Zun, ki je v življenju kot kmečka dekla morala veliko pretrpeti. V semenišču ne eni ne drugi dela ne manjka. Ne ena ne druga nimata prav posebno velike plače. Pa tudi Marija Zun zna od skromnih dohodkov veliko odtrgati za ilste in knjige. Naročeno ima Duhovno življenje, Božje stezice, Katoliške misijone in Svobodno Slovenijo. Tudi ona bo vsako dobro knjigo in molitvenik vselej med prvimi kupila. Včasih kupi celo več izvodov. Ker tu nima domačih, marsikaka knjiga oziroma molitvenik roma kot dar v kako znano družino, kjer si kaj takega teže privoščijo.

Tu v Argentini živi več družin, ki so v bližnjem sorodstvu s pokojnim prelatom dr. Antonom Breznikom, znanim slovenskim jezikoslovcem. Tu je npr. tudi Rodetova stara mama, prava sestra omenjenega prelata, ki ima silno ljubezen do slovenskih knjig. Tako ima npr. od doma s seboj tudi Baragovo Dušno pašo. Njena hčerka Ana je mati gospoda Jureta Rodeta, ki je bil najprej gojenec Skofovega zavoda v Adroguéju, potem pa prav tam sedem let v bogoslovju. Pred leti mi je g. Lovro Jan omenil, da je mama Juretu preskrbela, če se je le dalo, vse, kar je slovenskega izšlo. Pa tudi sam je kot dijak in bogoslovec res zljubil slovensko knjigo. Tako boste v njegovi izbrani knjižnici našli npr. novo izdajo Detelovih, Finžgarjevih in Pregljevih spisov. Že v semenišču sem bil vedno pozoren na njegove pridige in predavanja v Marijini kongregaciji in pri Bogoslovski zvezi; vse je bilo govorno in napisano v tako lepem slovenskem jeziku. In vendar je šel pred dvajsetimi leti od doma kot majhen otrok. Na praznik Brezmadežne leta 1963 je prejel mašniško posvečenje in že dobro leto pomaga v slovenskem dušnem pastirstvu. Vsi smo ga veselili, ker zna tudi pero pridno sukati in radi beremo njegove članke, ki so bogati po vsebini, pa v privlačni obliki napisani. Ko bi res vsi slovenski dijaki, bogoslovci in vseučiliščniki, kjerkoli so, imeli toliko ljubezen do slovenske besede!

Vsaj en tak primer sem zadnji dve leti že odkril. Daleč od Buenos Airesa, v Miramarju ob morju živi tako malo slovenskih družin, da bi jih skoraj na prste naštel. Pa so si pred nekaj leti zgradili skromen Slovenski dom. Tam mizar Ljudez Trpin skrbi za slovensko knjižnico. Z resno slovensko šolo so začeli preteklo leto, čeprav je število otrok prav majhno. V Miramarju živi tudi Gornikova družina iz Sodražice. Najmlajši sin Janko bo to leto menda že končal srednjo šolo, pa je še zelo mlad. Predlanskim in lansko leto sem večkrat govoril z njim, pa sem se čudil njegovi lepi slovensčini, čeprav nima nobene slovenske šole za seboj. Odgovor pa je tale: Doma v družini je občutil živo slovensko zavest, pa se je še v njem zbudila ljubezen do domače besede. Začel je brati in do lanskega leta prebral, kakor mi je rekel njegov starejši brat France,

vsaj stopetdeset slovenskih knjig. — Ali ni to posnemanja vredno?

Kar ganljiv je tudi tale primer. Lansko leto je bilo na slovenskem romanju v Lujanu zelo veliko moških in žensk v narodnih nošah. Teh romanj se redno udeleži tudi precej slovenskih staronasteljencev. Tako jih je lansko leto šlo tudi več iz Temperleya blizu Buenos Airesa. Nekatera dekleta, hčerke slovenskih staršev, ki so vse tukaj rojene, je vse to versko in slovensko okolje tako prevzelo, da je prišlo do resne odločitve: naučiti se moramo slovenskega jezika, jezika svojih staršev. Rečeno, storjeno! Prišla je prošnja v semenišče, da bi jih poučevali. Odteje se vsak petek zvečer za dobri dve uri zberemo v Temperleyu. Poučujemo trije: laik Drnovšek, dr. Branko Rozman in jaz. Uporabljamo pa učbenik, iz katerega se doma uče v četrtem razredu. Fantje so v srednji šoli, ena učenka študira pravo na vseučilišču, druga bo profesorica za jezike, tretja že poučuje na ljudski šoli, četrta je menda uradnica, peta pa je že poročena šivilja. Njihove družine se pišejo: Brečelj, Cigoj, Drozd, Filipič in Krkoč. Očetje in matere so večinoma doma iz Malovš v črniški dekaniji. Radi obujajo hvaležen spomin na g. msgr. Novaka, ki je bil nekdanji dekan v Črničah, sedaj pa živi v Gorici. Okoli novega leta je te družine obiskal msgr. Janez Hladnik, njihov nekdanji dušni pastir, ter jim prinesel v dar veliko slovensko knjigo: Zbornik Koledar Svobodne Slovenije za leto 1965.

Velikokrat si mislim: Če bi vsi Slovenci v zamejstvu in zdomstvu imeli toliko ljubezni do slovenskih katoliških listov in knjig, ne bi izgubili svoje narodne zavesti, pa tudi vere in poštenosti med ljudmi druge narodnosti najbrž ne bi zapravili.

Gospod monsignor, Bog z vami in Marija v novem letu!

Adrogué, praznik Gospodovega razglasenja 1965.

Dr. FILIP ZAKELJ

Turčija začenja hoditi svoja pota

Turška vlada je nedavno sklenila, da ne misli več sodelovati v pripravljalnem odboru atlantskih držav, ki proučuje ustanovitev vsestranske jedrske sile NATO. Ker je bil sklep objavljen brž po odhodu sovjetskega odposlanca iz Ankare, so politični opazovalci prišli do zaključka, da gre brez dvoma za uspeh sovjetske diplomacije, ki je v zadnjem času postala izredno elastična. Nekateri gredo še dalje in pravijo, da je bil turški sklep pripravljen že med lanskimi novembrskimi sovjetsko-turškimi razgovori v Moskvi. Podobni uspeh je sovjetska diplomacija dosegla leta 1962 v Iranu, ko se je ta obvezal, da ne bo dovolil na svojem ozemlju raketnih oporišč, naperjenih proti Sovjetski zvezi.

Kot protiuslugo je, kot kaže, Sovjetska zveza delno spremenila svoje zadržanje do ciprskega vprašanja. Kot se lahko še spominjamo, je Sovjetska zveza med najhujšo ciprsko krizo lani poleti brezpogojno podprla nadškofa Makarija. Da ni odločno interveniralo turško letalstvo v korist turške manjšine na otoku, bi danes bil Makarijs nesporen gospodar Cipra.

Medtem so v Kremlju prišli na površje novi gospodarji, ki so se začeli dobrihati Turčiji. Da bi odvrnili Turčijo od sodelovanja pri morebitni atlantski atomski udarni sili, so se oddaljili od Makarija in se zblížili s Turčijo. Govori se celo, da mislijo sovjetska diplomacija ter nevezane države podpreti turško stališče o demilitarizaciji Cipra, po katerem naj bi zapustile otok tako grške kot turške enote.

Vse to so zaenkrat še bolj ali manj verjetna ugibanja, ki imajo v sebi brez dvoma nekaj stvarnosti. Zaradi tega zadobiva še poseben pomen obisk delegacije komunistične partije Cipra v Moskvi, kjer se je pretekli teden mudila.

Churchill - prešel v zgodovino

Fokojni Winston Churchill 8. maja 1945 — ko se je vdala Nemčija — v buckinghamški palači, skupaj s pokojnim kraljem Jurijem VI. in kraljico. Na skrajni levi je sedanja kraljica Elizabeta, na skrajni desni pa njena sestra pincesa Margaret

Kakor da bi hotel še pred smrtjo pokazati vso svojo odpornost in borbenost, ki je bila za Winstona Churchilla tako značilna v njegovem življenju, je ta izredni človek kljuboval v neenakem boju tudi smrti polnih deset dni. Nato je položil orožje pred njo tudi on. V nedeljo 24. januarja ob 9. uri mu je zastalo srce.

Tako je odšel v večnost mož, ki je nad petdeset let aktivno posegal v politično dogajanje svoje domovine, v zadnji svetovni vojni pa zmagovito zaključil boj s Hitlerjevo Nemčijo, potem ko je morala skozi eno leto Anglija osamljena vzdržati vso težo in silo nacističnega vojnega stroja.

Rodil se je 30. novembra 1874 v bližini mesta Oxford v Angliji. Že leta 1899 ga najdemo v Južni Afriki, kjer je kot dopisnik dnevnika »Morning Post« prisostvoval

burski vojni in prišel za nekaj časa v ujetništvo. Kmalu nato je postal poslanec in član angleškega parlamenta, od katerega se je poslovil šele pred nekaj leti. Že leta 1905 je imenovan za ministra za kolonije, star komaj 31 let. Med prvo svetovno vojno pripravi kot prvi lord admiralitete napad na turške Dardanele, a akcija propade. Mnogi so potem krivili njega za ta poraz.

Do leta 1922 je Churchill pripadal liberalni stranki; ko se je pa ta povezala z laburisti, ji je obrnil hrbet in postal konservativec. Za dve leti je prenehal biti poslanec, potem pa se je spet vrnil v parlament. Njegov sloves odličnega govornika in duhovitega pisatelja je postal vse večji. Zlasti pa je postal znan po svojem nepopustljivem stališču do komunizma, ki ga je napadel ob vsaki priliki. Prav zato mu je bil Mussolini dolgo vrsto let zelo simpatičen. Mnogo si je prizadeval, da ga odtrga od Hitlerja. Pa ni uspel.

Ko je Chamberlain l. 1939 popustil Hitlerju v Münchnu in žrtvoval Avstrijo in Češkoslovaško, je bil Churchill eden redkih, ki je to popuščanje obsodil. Toda angleška javnost tedaj še ni bila na njegovi strani.

Moral je priti napad na Poljsko; šele tedaj so se Angležem odprle oči. Churchill se je vrnil v vlado, najprej kot mornariški minister, po porazu na Norveškem pa je zamenjal slabotnega Chamberlaina in postal predsednik vlade. Njegova prsta, dvignjena v obliki črke V sta postala za An-

gleže simbol vere v končno zmago.

Dasi do komunizma enako neizprosno kot v preteklosti, ni pomišljal podpreti Sovjetske zveze, ko je bila napadena. Toda stalno se je zavedal, kaj Stalin hoče. Zato je pritiskal na to, da bi se zavzniki l. 1943 izkrcali v Dalmaciji in preko ljubljanske kotline prodrli v srce Evrope ter zadržali komunistično poplavo. Pa mu je Roosevelt v nerazumljivi naivnosti do komunizma nasprotoval in podprl Stalinove načrte.

Če že ni mogel rešiti Srednje Evrope, mu je pa uspelo rešiti vsaj Grčijo in Italijo, da nista zašli v rdeče vode. Toda, komaj je bilo vojne konec, je bil spet prvi, ki je napadel svetovni komunizem. Bil je on tisti, ki je prvič uporabil besedo »železna zavesa«, ki je prešla v zgodovino in bo vedno pričala o njegovi politični daljnovidnosti.

Pri sedemdesetih letih, ko se večina ljudi že poslavlja od življenja, je Churchill doživel svojo največjo zmago: poraz sil osi. A isti narod, ki mu je ploskal kot zmagovavcu, mu je odrekel še isto leto politično zaupanje in poklical laburiste na vlado. Toda Churchill se ni dal za porazenega. Leta 1951 je spet pripeljal svojo stranko na oblast, ki jo je potem ohranila do jeseni preteklega leta.

Se malo pred smrtjo je dočakal, da se ga je vsa Anglija hvaležno spominjala, ko je dosegel 90 let. Nato je prišel tudi za njega zaton življenja. Churchill je prešel v zgodovino in ona bo nad njim izrekla dokončno sodbo.

Cerkev ima nove kardinale

Prvič v zgodovini katoliške Cerkve bo število kardinalov presežilo 100. Na tajnem konzistoriju 22. februarja t. l. bo sv. oče Pavel VI. povzdignil h kardinalski časti 27 cerkvenih dostojanstvenikov. Trenutno je bilo kardinalov 77, v prihodnje bodo 103. Italijanov bo v bodočem kardinalskem kolegiju 32, t. j. manj kot eno tretjino.

Slovani, ki so imeli do sedaj le enega kardinala (Poljak Wyszynski), bodo imeli odslej tri več: Josipa Slippyja, ki je bil nadškof v Lwowu (Ukrajina) in 18 let preživel kot deportiranec v Sibiriji; Jožefa Berana, praškega nadškofa, ki pa še vedno ne more vršiti svoje službe, ter Franja Šeperja, nadškofa iz Zagreba.

Kardinali so postali tudi trije vzhodni patriarhi, iz Libanona, Sirije ter Egipta, nadškof iz Colom-

ba na otoku Cejlon, zamorski nadškof Zougrana iz afriške države Visoki Volta ter Leon Duval, nadškof iz Alžira.

Med novimi kardinali je 16 Evropejcev (od njih 6 Italijanov), 4 Afrikanci, 3 Azijci, 2 iz Severne in eden iz Južne Amerike.

Stirje kardinali niso škofje. Najbolj znan je kanonik msgr. Cardijn iz Belgije, ustanovitelj in voditelj delavske Kat. akcije (žosizma); kardinala bosta postala tudi švicarski teolog msgr. Journet (Švica že dolgo časa ni imela kardinala) ter oratorijanec p. Julij Bevilacqua, župnik iz Brescie, spovednik sedanjega sv. očeta.

Brez dvoma pomeni imenovanje novih kardinalov važen korak k internacionalizaciji Cerkve in jamstvo, da bo prišlo kmalu tudi do preureditve rimske kurije v istem smislu.

SVETNIK S ŠIROKIM SRCEM Slovenski škofje o obnovi sv. maše

(Ob 150-letnici don Boskovega rojstva)

V maši na praznik sv. Janeza Boska 31. januarja beremo: »Bog mu je dal neizmerno široko srce, bilo je kakor peščina na morskem obrežju.« Besede so vzete iz tretje knjige Kraljev (4, 29) in se nanašajo na Salomona, Cerkev jih obrača na sv. Janeza Boska, da bi tako poudarila njegovo izredno veliko dobroto, ki se je izražala posebno v vni in za čast božjo in za zveličanje duš.

Letos bo salezijanska družina, in z njo vred vsa Cerkev, obhajala 150-letnico rojstva tega velikega moža. Zato je prav, da se ga tudi mi na kratko spomnimo, saj njegovi duhovni sinovi že blizu 65 let delajo med slovenskim ljudstvom. Tu se omejimo le na njegovo mladost in njegov rojstni kraj.

Don Bosko, pravi znani italijanski socialni delavec in pisec Ignio Giordani, je bil duhovnik, ki je mladino spravil s ceste v cerkev. On, ki je bil drugi Kristus, je postal deček, da bi dečke spremenil v Kristusa. Nebeško kraljestvo pripada otrokom; seveda, če jim nihče ne brani, da bi hodili za Jezusom. V 19. stoletju je mladina, v dobršni meri, ostajala izven cerkve, po trgih in po cestah. Tega sta bili krivi slaba družinska vzgoja in v bednem delavskem okolju in pa čudno janzenistično ponašanje tedanjih duhovnikov, ki se jim je občevarje z neotesano in umazano mladino zdelo neprimerno za vzvišeni stan božjih služabnikov.

Don Bosko je izhajal iz najrevnejše plasti piemontskega kmečkega življa. Rodil se je v župniji Castelnovo d'Asti, danes Castelnovo Don Bosko, 30 km vzhodno od Turina, med griči, ki so na gosto posajeni z vinsko trto. Vasiči se je reklo »Becchi«, danes pa ji pravijo »Colle Don Bosco«.

Njegova mladost, kakor mladost večine njegovih bajtarskih vrstnikov, je stradala kruha in ljubezni. Ko je imel komaj dve leti, mu je umrl oče; od tedaj je moral prenašati vsakovrstno nasilnost svojega pol brata Antona. K sreči je imel mater, ki v mnogočem, celo v imenu, spominja na mamo drugega svetega kmečkega otroka, Jožefa Sarto. In mati Marjeta mu je privzgojila čut za pravo svobodo v Bogu. Ze od prvih otroških let je čutil živo nasprotje med preprosto vero svoje matere in namrščenim ponašanjem duhovnikov, ki so hodili mimo njega, ne da bi mu odgovorili na pozdrav.

Živeč med otroki, ki niso imeli primerne doma ter so se tako preganjali po cestah, se pripravili, pretepali in se surovo obnašali, je živo čutil vso njegovo revščino in bedo. V svojem velikodušnem srcu, ki je bilo na stečaj odprto božjim navdihom, je sanjal, kako bi jih zbral v veliki hiši, kjer naj bi našli ljubeče srce in toplo ognjišče, dobro vzgojo in primerne zaposlitve, ter se tako pripravljali na pot v življenje. Lahko rečemo, da je že mislil nanje, odkar je prišel k pameti, ter se povsem posvetil njihovi službi; šel je za novim, edinstvenim nagnjenjem, kakor bi čutil v otrocih Jezusa in bi hodil za njim. Iz ljubezni do njih se je izuril za igravca, glumača, telovadca, vrhovodca, umetnika v rokohitru, bravca; zabaval jih je, da bi jih zbral, in zbral jih je, da bi molili. Dokler so se z njim zabavali, niso preklinjali; in če so molili, so se vzgajali k dobremu.

Hotel je biti duhovnik: da bi jim bil Jezus; da bi jih pozdravljali, ko bi jih srečeval; da bi jih spremljal, kakor jih je spremljal Jezus. Toda kako naj študira? Njegova mati je bila revna; po polni brat se je penil od jeze. Tedaj se je podvrge vsakovrstnemu trdemu delu, da je smel vsako toliko iti h g. Calosso, staremu dobrosrčnemu duhovniku iz sosedne vasi, ki je fantiča razumel in ga uvažal v prve skrivnosti latinskega jezika. Po njegovih nenadni smrti je tudi Janezek,

kakor pozneje bodoči sv. Pij X., prehodil vsak dan dober ducat kilometrov, bos, s čevlji na rami kakor Deseti brat, da je mogel obiskovati šolo v Castelnovu. Pri tem sta mu delala družino angel varuh in misel na božjo pričujočnost. »Bog te vidi!« ga je pogostoma opominjala mama Marjeta; in fant se je čutil srečnega in varnega pod čuječim božjim očesom.

Ko mu je bilo dvajset let, je hotel iti k frančiškonom, da bi s svojim učenjem ne bil več nikomur v breme. Tedaj je odločilno posegel vmes drug svetnik, Jožef Cafasso, samo par let starejši od njega, doma iz iste župnije. Po njegovem nasvetu in z njegovo pomočjo je stopil v škofijsko semenišče v Chieriju. Kakor Jožef Sarto, tako je tudi piemontski kmetič bil po učenju in po čednosti kmalu med prvimi. Bil je zdrav, močan kakor atlet, vesele narave. In tu v Cafassovi šoli se je »srečal«, ta bajtarski sin, s sv. Frančiškom Saleškim, ki je bil po svoji naravi pravi aristokrat; in ta mu je pokazal pot k priskrbi, veselji in velikodušni svetosti.

Ko se je spomladi leta 1841. pripravljaj na mašniško posvečenje, v samostanu vedno veselega sv. Filipa Nerija, je zapisal: »Duhovnik ne gre nikoli sam v nebesa ali v pekel. Če ostane zvest svojemu poklicu, gre v nebesa z dušami, ki jih je rešil s svojim dobrim zgledom.« Kako globoko je bila zasidrana v njegovi zavesti misel o skrivnostnem telesu!

Nova izdaja cerkvenega letopisa

Sveteemu očetu so izročili novo izdajo letopisa Cerkev. To je knjiga, v kateri so zabeležena imena škofij in škofov, papeških uradov in uradnikov, oseb, ki so bile deležne posebnih papeških imenovanj in odlikovanj in podobno. Iz te knjige je razvidno, da je: 77 kardinalov; nadškofov in škofov je pa skoro tri tisoč. Zadnji kardinal, nadškof Gerlier iz Lyona na Francoskem, je umrl 17. januarja, star 85 let. Duhovnik je postal pri 40 letih, potem ko je že nekaj časa izvrševal odvetniško službo.

Smrt zaslužnega liturgista

Nenadna smrt opata Reetza predstavlja hudo izgubo za samostan v Beuronu, za Cerkev in za nemški narod, tako se je izrazil predsednik nemške Zvezne republike Lübcke v svoji sožalni brzojavki, ki jo je poslal priorju opatiije v Beuronu. Predsednik je podčrtal velike zasluge pokojnika, ki je tragično umrl zaradi avtomobilske nesreče. Pokojni Reetz je bil sedem let vodja benediktinske skupnosti v Beuronu v Nemčiji.

Kardinal Frings odlikovan

Ekumenski patriarh iz Carigrada Athanasios je odlikoval kölnskega kardinala Fringsa z redom Zlatega križa svete gore Athos.

Roka sv. Frančiška Ksaverija

Slovito relikvijo, roko sv. Frančiška Ksaverija, bodo letos prepeljali iz Goe v Pamplono v Španijo, kjer bodo imeli velike spominke svečanosti meseca marca, in sicer v gradu Javier, kjer je bil rojen ta veliki misijonar.

1100-letnica smrti sv. Ansgarja

»Sredi med nami« je tema dneva, ki ga bodo slavili to poletje katoličani iz Hamburga in Schleswig-Holsteina ob priliki 1100-letnice smrti sv. Ansgarja, prvega hamburškega škofa in apostola nordijskih narodov (Danske, Švedske, Norveške in Fin-

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

sko). Slovesnosti, ki bodo od 18. do 20. junija 1965, se bodo udeležili tudi številni katoličani iz skandinavskih dežel.

Slovenski škofje so izdali skupno pastirsko pismo o obnovi svete maše. Pismo pojasnjuje namen spremembe in kako naj bi pri maši sodelovali. Med drugim pravi:

Toda z vpeljavo domačega jezika in z nekaterimi spremembami se zdela ne bo vse storjeno, da bi bila maša res višek vsega bogoslužja in najboljše viri milosti za krščansko življenje. Nič ne pomaga spremeniti pri maši jezik, če ne spreminimo tudi mišljenja in srca. Da bomo z mašo Boga res prav častili in se bodo naše duše pri maši res posvetile, ni dovolj, da smo pri maši samo navzoči, temveč moramo z mašnikom aktivno sodelovati, z njim skupaj moliti in mu odgovarjati. Zakaj maša je naša skupna ali občestvena daritev.

Proti koncu pastirskega pisma pravijo slovenski škofje:

Maša mora biti vesela skupna daritev božje družine, ki svojega Očeta v nebesih ljubi, zato časti, se mu zahvaljuje, ga zapu prosi in mu zadoščuje. Cenimo daritev svete maše in radi hodimo k maši. Bódimó pa pri maši tudi kar najlepše, kar najpopolneje. Spolnujemo pri njej svojo veliko in lepo nalogo, ki smo jo s krstom sprejeli. Opravljajmo pri njej svojo vlogo sodelavca, ne le gledavca, da bomo tako iz maše kakor iz najmočnejšega studenca zajemali obilne milosti za krščansko življenje. Tako bomo pri maši postali pravi kvas Kristusov in sol zemlje, sposobni, da tudi drugim s svojim življenjem oznanjamo Kristusa ter jih razveselimo z njegovó osrečujočo božjo lučjo.

Slovenski deli mašnih molitev po 7. marcu

Pristopne molitve (duhovnik in verniki)
Vstopni spev - Introitus (duhovnik)
Gospod, usmi se - Kyrie, eleison (duh. in verniki)

Gospod, usmi se - Kyrie, eleison (duh. in verniki)

Izredna slovesnost v Juršičih

Poreško-puljski škof dr. Dragutin Nežić je uresničil zamisel, ki jo je prejel od pok. nadškofa Stepinca, in z vsemi sredstvi podpril delo za ustanovitev karmelskega samostana v Istri. Odredil je, da je nekaj bosonogih karmeličank pred šestimi meseci zapustilo svoj samostan v Brezovici pri Zagrebu in se preselilo v skromno vas Juršiči blizu Pule. Ob prevozu so tako imele priliko, da so videle kraj in ljudstvo, med katerim in za katero bodo slej molile in se žrtvovale.

Z lastnimi rokami so si morale popraviti skoraj razpadajoče župnišče. Znosile so opeko, kamenje, prinašale malo ter same preplekale vse notranje prostore, da je hiša vsaj v glavnem zadostila potrebam skromnega samostanskega bivališča.

In tako so Juršiči na praznik sv. Družine proslavili svoj veliki dan. Od blizu in daleč, z avtobusi in peš je prišlo okrog 3500 dobrih vernikov, da prisostvujejo edinstveni slovesnosti vstopa redovnic v klavzuro, katere prostori so bili dani občinstvu na ogled.

Slavnost se je pričela s pontifikalno sv. mašo, ki jo je v hrvaščini daroval škof dr. Nežić. V spremstvu številne duhovščine, provincialnega predstojnika iz Zagreba in Sombora je osem karmeličank in ena novinka s svečami v rokah, zadnjikrat javno prestopilo cerkveni prag.

V svojem nagovoru je prevz. g. škof naglasil pomembnost tega izrednega dogodka. Krščanski ideali zahtevajo od človeka nekaj več kot bi hotela priznati ona kategorija ljudi zvodenelega krščanstva, ki bež pred samoto in zbranstvo, ki jih televizija, kino, šport tako absorbira, da sploh ne utegnejo pomisliti na molitev, dušo, na Boga. Kakor se je za časa sv. Janeza Krstnika Jezus obrnil na množico z besedami: »Kaj ste šli gledat v puščavo človeka, oblečenega v mehka oblačila?«, tako je škof dejal zbrani množici, da jih v ta skriti kraj gotovo ni privabila posvetna radovednost, da bi gledali mimohod kakih slavnih filmskih zvezdnic, oblečenih v svilo in dragocenosti. Strogi red karmeličank predstavlja za sv. Cerkev veliko duhovno silo, zato smatramo njihov prihod v ta kraj za velik dar božji.

Marsikomu so se orosile oči ob pogledu v duhovni lepoti sijoče obraze, ko so z gorečimi svečami in povešenih oči odhajale iz cerkve in mimo ljudi stopale do samostanskih vrat. Tu je škof ponovil simbolično gesto velikega četrtka ter trikrat potrkal s škofovsko palico na vrata. Drugo za drugo je nato škof ob vstopu v klavzuro nagovoril in blagoslovil.

Vrata v zunanji svet so se jim za vedno

Slava - Gloria (duhovnik in verniki)
Gospod z vami (duh.)... In s tvojim duhom (verniki)

Prošnja - Oratio (duh.) - Amen (ver.)
Berilo (duh.)
Graduale, tractus (duh.)
Evangelij s pridigo (duh.)
Vera - Credo (duh. in vern.)
Gospod z vami (duh.) - In s tvojim duhom (vern.)
Molimo. »Molitev vernikov« - oratio fidelium (duh. in vern.)

Darovanjski spev - offertorium (duh.)
Molite bratje - orate fratres. (duh.)
Naj sprejme Gospod... (vern.)
Prošnja nad darovi - secreta (duh.)

Na vse vekov... Gospod z vami... Kvišku srca... Zahvalimo se... (duh. in vern.)
Praefatio (latinsko!)
Svet, svet... (duh. in vern.)

Molimo, po zveličavnih zapovedih... (duh.)
Očenaš (duh. in vern.)
Libera nos (duhovnik)

Na vse vekov...
Mir Gospodov bodi vedno z vami (duh.)
Gospod z vami... (duh. in vern.)
Glejte, Jagnje božje... (duh.)
Gospod, nisem vreden... (duh. in vern.)
Telo Kristusovo (duh.) - Amen (vern.)

Obhajilni spev (duh.) - Communio
Gospod z vami...

Prošnja po obhajilu (duh.) - Amen (vern.)
Gospod z vami... (duh.) ... In s tvojim duhom (vern.)

Pojdite v miru - Ite missa est (duh.) - Bogu hvala (vern.)

Blagoslov... (duh.) - Amen (vern.)
Po navodilih za italijanske škofije pravi:

Dr. Lojze Škerl

IZ SLOVENIJE

V Vrhpolju so pokopali vzgledno mater

Dne 10. januarja je umrla v Vrhpolju pri Vipavi Frančiška Zvokelj, po domače Stacinova. Spolnila je 77 let življenja in je bila sorodnica pok. Marije Kebe. Sorodnica pa ji je bila tudi po življenjskih preizkušnjah. Tudi ona je ostala vdova s petimi otroki in obširnimi posestvom. Sama je morala nositi vso skrb in prenašati vso težo odgovornosti za ohranitev družine in posestva.

Tudi njej je umrl petletni sinček, kar jo je hudo zadelo. Ker je bila verná žena, je zaupala božji Previdnosti ter vdano prenašala vse neprilike življenja. Močji je iskala v cerkvi in ostala stanovitna do konca. Ni bila samo iz ugledne družine, temveč je bila tudi osebno plemenitega srca.

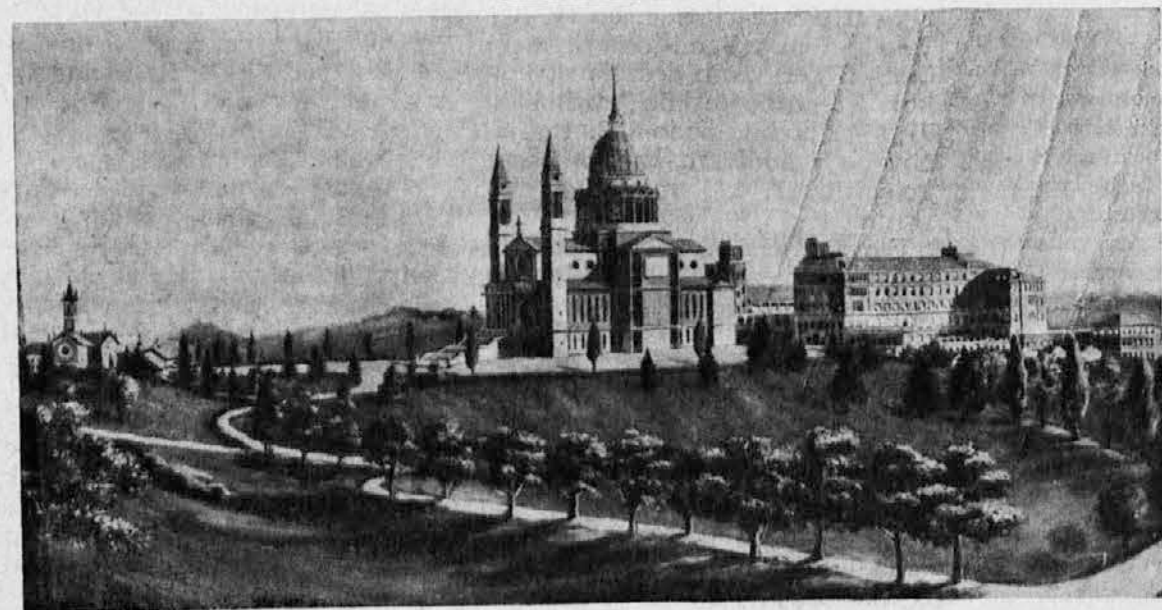
Bog ji daj večno plačilo, nam pa naj sveti njen zgled.

Iz pisma jezuitskega patra Florijana Ramšaka msgr. dr. Francu Močniku

Oprostite, da se letos tako kasno javim. Pa naj zato izrečem zdaj tem bolj prisrčno voščilo in božji obilni blagoslov na Vaše prekorsno delo za Cerkev in verne Slovence, zlasti ker morate kar ledino orati.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

O kolikokrat sva s pok. Brumatom govorila o tej ledini kraški, ki je zdaj, ko je neprijatelj gostu ljuljke med zrnje nasejal, še bolj trda. Z velikim zaupanjem spremljam v Kat. glasu Vaše delo in Vaših sotrudnikov že skozi vsa leta. Kar pogumno naprej skozi težave in zapreke, ne le do uspehov, temveč do končne zmage! Da, do zmage!, saj se borite vsi pod okriljem in zaščito svetogorske Matere, ki no si v naročju sveto božjo moč — božjega Sina Odrašenika!

Don Boskov rojstni kraj. V letošnjem majniku bodo tam posvetili novo romarsko svetišče v čast tega ljubeznivega in priljubljenega svetnika.

POMEN SPORAZUMA

TRŽAŠKE NOVICE

Stranke leve sredine, ki tvorijo vladno večino (Krščanska demokracija, Italijanska socialistična stranka ter Italijanska socialdemokratska stranka) so podpisale s Slovensko skupnostjo v Trstu (ki združuje vse slovenske stranke in skupine) sporazum, ki govori najprej na splošno o urejanju odnosov med italijansko večino in slovensko manjšino in jamstvih za njeno zaščito, nato pa o sestavi občinskih odborov v tržaški pokrajini in devinsko-nabrežinski občini.

»Katoliški glas« bo verjetno šel prej v tisk, preden bodo vodstva vseh strank sporazum odobrila in objavila njegovo vsebino.

Ze zdaj pa lahko rečemo, da gre za važen, odgovoren in pogumen korak. Pogajanja so bila zelo dolga, ker so se morali predstavniki Slovenske skupnosti pripraviti, če so vladne stranke res pripravljene v okviru svojih možnosti prelomiti s preteklostjo in pokazati stvarno hotenje, da se skupno s Slovenci lotijo reševanja splošnih vprašanj naše manjšine ter ustvarijo boljše pogoje za njeno življenje in razvoj, kajti samo sporazum o nabrežinskem in pokrajinskem odboru bi bil odločno premalo.

I.

Iz poročila, ki ga je objavila Slovenska skupnost, lahko sklepamo, da je bistvena vsebina sporazuma naslednja:

Stranke leve sredine se obvezujejo, da bodo v sodelovanju s Slovensko skupnostjo neposredno prispevale k reševanju vprašanj slovenske manjšine ter s tem k stvarni uresničitvi načel italijanske ustave, upni štejejo mednarodne obveznosti in listine, ki jih je podpisala italijanska vlada. Ni treba posebej pripominjati, da je italijanska vlada podpisala mirovno pogodbo, londonsko spomenico, izjavo o človeških pravicah itd.

Vladne stranke in Slovenska skupnost se obvezujejo, da bodo skupno in v raznih komisijah proučile nujna vprašanja, ki zanimajo manjšino ter nakazujejo, najprimernejše rešitve, ki jih bodo potem iznesle in zagovarjale na primernih mestih od krajevnih uprav do parlamenta.

Sporazum vsebuje še neko važno točko. Štiri stranke se obvezujejo, da je na zahtevo Slovenske skupnosti treba zaščititi narodnostni značaj naselij na ozemlju, kar je ne preprosti besedami pomeni, da se ne bodo smeli načrtno in umetno raznarodovati slovenski kraji, kar je jasno razvidno iz dostavka »upoštevač seveda naravno gibanje prebivalstva«.

Sporazum vsebuje še dogovor o sestavi občinskega odbora v devinsko-nabrežinski občini, tržaškem pokrajinskem odboru ter upravnih program za Nabrežino in pokrajino. Na socialistični predlog bo v Nabrežini dve leti in pol izvoljen za župana kandidat Slovenske skupnosti. Po poteku tega časa bodo vodstva štirih strank preverila, če se dogovorjeni program izvaja in razpravljala o možnosti spremembe občinskega odbora. Po mnenju pisca tega članka bodo takrat podane razne možnosti.

II.

Ce hočemo, da bomo Slovenci v Italiji vedro gledali v možnost našega obstoja in se ne bomo vdali naravnemu ter umetnemu asimilacijskemu pritisku, moramo ustvariti pogoje, da se bomo čutili enakovredni, se otresli manjvrednostnega občutka in vedeli, da smo tudi kot Slovenci upoštevani, da nimamo samo dostopa v javne službe, ampak smo zaradi znanja

slovensčine zanje celo potrebni. To pa lahko dosežemo le, če se iztrgamo iz lupine jalovega protestiranja, opozicije in čakanja, ki nam je samo v škodo. Iz tega nujno sledi, da se približamo tistim, ki imajo platno in škarje v rokah ter jim odkrito povemo, kaj želimo. Z vključitvijo v skupno tvorno delo za demokratični, gospodarski in socialni napredki bomo prečili veliko trenj in nerazumevanja ter prispevali k tvornemu sožitju med italijanskim ter slovenskim prebivalstvom, ki bo imelo zajamčene svoje temeljne pravice. Vse ostalo bo seveda odvisno od našega dela, kajti nihče nam ne bo ničesar prinesel na krožniku. Čim bolj bomo delali, čim bolj bomo podprli Slovensko skupnost, tem več bomo dosegli. Ako pa bi se ta potreben poskus ponese, ne bo mogel nihče zvrniti krivde na Slovensko skupnost, ker je pokazala vso dobro voljo.

III.

Odkrito je treba priznati, da pogajanja za nikogar niso bila lahka. V časopisu smo lahko brali, kako so pritiskali in pritiskajo na sedanje vodstvo Krščanske demokracije nekateri desničarsko-nacionalistični krogi v lastni stranki, da ne govorimo o liberalcih, misovcih in tudi republikancih, ki so zagrozili celo z izstopom iz leve sredine, če pride do sporazuma s Slovenci. Sedanje vodstvo Krščanske demokracije je ta močan pritisk vzdržalo in s tem res prispevalo k demokratičnemu razvoju na Tržaškem ter izpričalo pripravljenoost, da se začne urejati vprašanje slovenske manjšine.

Slovenska skupnost je morala vzdržati hud pritisk tistih, ki zaradi strankarskih ali skupinskih koristi ne želijo, da bi izginilo narodnostno sovraštvo do Slovencev, ki ne želijo, da bi pri reševanju slovenskega vprašanja prešli od besed k dejanjem. Slovenska skupnost je morala vzdržati še pritisk tistih, ki se boje odgovornosti, pogumnih korakov, novih pobud, čeprav je potrebno ravno to, ako hočemo, da bo naša manjšina upoštevana, da bo dobila večje zaupanje vase in bo tako sposobna za življenje in obstanek. Slovenska skupnost je morala tvegati tudi to pot, kajti uporabiti mora vsa zakonita sredstva za uresničenje glavnih točk svojega programa.

Slovenska skupnost se ni odpovedala svoji samostojnosti, ni se vključila v neslovenske stranke in je za sodelovanje postavila važne pogoje. Vsega gotovo ni in ne bo dosegla. Mirno pa lahko rečemo, da je dobila od vladnih strank takšna zagotovila, kot jih zadnjih 40 let na Tržaškem ni dosegel nihče pri pogajanjih s skupinami, ki sodelujejo v vladi. Pri pogajanjih se je opirala le na lastne sile, saj so ji drugi, ki bi jim tudi morali biti pri srcu Slovenci, metali le polena pod noge. Če bi ji bili Slovenci pri volitvah zaupali več glasov, bi dosegla še več in tudi za nabrežinskega župana bi ne bila potrebna tako žilava pogajanja. To si velja zapomniti za bodoče.

IV.

Se kratka ugotovitev: Zadnji dogodki so nam nazorno pokazali, kaj pomeni samostojni nastop slovenskih političnih skupin na političnem bojišču. Slovenska skupnost je postala za stranke leve sredine važna in vredna upoštevanja le kot samostojna politična sila. Če bi bilo njenih 7000 glasov razpršenih med italijanske stranke, bi Slovenci ničesar ne dosegli. Nihče se ne bi zmenil za nas; vsj bi rekli, da nas ni. A. O.

Nekaj korakov od mežnarije se je dušebrižniku stemnilo pred očmi. Razburljiv večer, težka noč, utrudljivo jutro in prazni želodec so k temu po naravnih zakonih doprinesli vsak svoj delež.

Slabost je kmalu prešla. Vendar dušebrižnik ni nadaljeval poti v gostilno, temveč je zavil zopet na pokopališče, da bi na licu mesta našel kako sled za hudobneži. Brez pomisleka je pričel s palico brskati po zmrzli in stlačeni zemlji okrog Sršenkingega groba.

Kmalu je na veliko presenečenje opazil vogalček umazanega blaga. Brž se je sklonil in ga pričel previdno vleči izpod zmrzle grude.

Ni bil le košček! Bil je cel žepni robec!

Dušebrižnik si ga je skrbno ogledoval. Na vogalčku je opazil črki H.F.

Gospod Simon bi od veselja robec najrajši poljubil. Nobenega dvoma ni imel več. Črki H.F. sta začetnici Hubertovega imena in priimka: Hubert Felsberger! Kdo drug! Kjer se osel valja, tam dlako pusti! Lepšega novoletnega darila si v danem položaju res ne bi mogel želeči.

Sveta maša po novem obredu

Kakor je bilo že objavljeno po listih, bo v nedeljo 31. januarja ob 18. uri v stolnici svetega Justa v Trstu maša z uporabo italijanskega jezika, kakor je predvidena po novih predpisih za preobnovo cerkvenega bogoslužja. Sveto mašo bo daroval sam g. nadškof.

Gospod nadškof želi, da bi se te maše udeležilo čim več vernikov in tako videlo, kako bo izgledala »nova« maša. To bo služilo za pripravo na pravilno sodelovanje pri sveti daritvi, ki bo zadobila novejšo obliko po 7. marcu. K udeležbi so poklicani v prvi vrsti članj in članice raznih katoliških organizacij. Prvi način sodelovanja je dober zgled!

Sv. Križ

Lep kulturni večer, posvečen katoliškemu tisku, je bil v ponedeljek 25. januarja v Sv. Križu. Neumorni gospod župnik je od hiše do hiše vabil ljudi na ta večer in res se je zbralo v lepi dvorani v župnišču prav mnogo Križanov. Pazljivo so poslušali predavanje gdč. Zore Piščanc iz Gorice, ki jim je govorila o veliki nalogi, ki ga katoliški tisk vrši med Slovenci tu in po svetu. Kljub vsem težavam in nasprotovanju se je Katoliški glas uveljavil povsod in letos slavi že svojo 20 letnico. Predavateljica je omenila še drugi katoliški slovenski tisk po svetu, na katerega smo lahko ponosni.

Dramska skupina fantov in deklet v Borštu

vljudno vabi na vpriporitev moderne veseloiigre v treh dejanjih

SKUPNO STANOVANJE

v soboto 30. januarja ob 8 1/2 zvečer in v nedeljo 31. januarja ob 5h pop.

V drugem delu pa nam je doberdobski župnik g. Bogomil Breclj pokazal nekaj krasnih slik iz narave, povedel nas je nato v večno mesto Rim in v zelo lepi povezavi pričaral pred naše oči kar cel film dogodkov iz našega življenja, ko nam je razkazal, kako se v Gorici urejuje, tiska in razpošilja Katoliški glas. Pokazal nam je še shod strežnikov v Standrežu in križanski strežniki so z veseljem ugotovili, da je tudi nje ujel pridni fotograf v svoje barvne diapozitive.

Postrežljivi gospod župnik in njegova sestra sta nato vse navzoče postregla z dobrim čajem in pecivom in bila je že pozna ura, ko so se zadnji Križani razšli, veseli, da so spet doživeli lep večer v dobri in prijetni družbi, da so toliko lepega slišali in videli, kar je še bolj utrdilo njihovo narodno in versko zavest.

Boršt

Ko smo letos obhajali sv. Antona ob čudovito lepem vremenu in ob številni udeležbi gostov od blizu in daleč, smo pričakovali, da se bo župnijski praznik zaključil s primerno kulturno prireditvijo ali veselico. Tako je bilo prejšnj leta.

Poznamalj smo se o tem in zvedeli, da je igra precej dolga in ne lahka, zato zahteva daljšo pripravo. Naša dekleta in fantje pripravljajo moderno in zelo veselo

igro v treh dejanjih »Skupno stanovanje«. O igri že veliko govorijo, zlasti mladina se je veseli.

Veseloigra »Skupno stanovanje« bo vpriporjena v soboto (3. januarja) ob 8 1/2 zvečer in v nedeljo (31. t. m.) ob 5h popoldne v dvorani pri čč. sestrah.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda vabi verne Slovence

k sveti liturgiji v bizantinsko-slovenskem obredu za zedinjenje kristjanov.

Slovesnost bo v nedeljo 31. januarja ob 16. uri v cerkvi sv. Antona Novega v Trstu in bo pri njej sodeloval tudi ruski škof msgr. Andrej Katkov.

Dolina

Po načrtu tvrdke Bechtel bodo zgradili v zvezi z nameravanim naftovodom na naši zemlji 20 velikih rezervoarjev. Vsaki izmed teh bo lahko hranil v sebi tudi 100 tisoč kubčnih metrov goriva. Zemljišče bo seveda primerno ograjeno in zavarovano proti nezgodam in požaru. Rezervoarji bodo potom velikih cevi v direktni povezavi z ladjami, ki bodo pristajale pri Sveti Soboti ali tam v bližini.

Štiri razgočne cevi bodo v stalnem obratu, da raztovarjajo še nepredelano gorivo in ga vodijo v dolinsko ravnino, kjer bo pravzaprav sedež teh velikih priprav. V ta namen je prišla iz daljne Sicilije posebna priprava, »Hubinsel 5« jo imenujejo, ki bo preverila morsko dno v Miljskem zalivu. Kakor smo izvedeli, ko bo vse v polnem teku, bodo raztovarjale velike petrolejske ladje kar 4000 kubčnih metrov »črnega zlata« na uro. Vsaka izmed njih lahko pripelje kar 100.000 ton goriva naenkrat.

Na vsak način so na vidiku velika dela in upamo, da bodo tudi naši slovenski ljudje imeli kaj od tega in da nam ne bodo zopet razstili naše zemlje v namene industrializacije, temveč jo tudi pošteno plačali!

Zgonik

Lipova vejica s svojimj 237 glasovi predstavlja v občini pomembno katoliško-demokracično slovensko silo. Prepričani smo, da se bo položaj še izboljšal nam v prid, treba je le poguma in delavnosti na slovenski strani. Predvsem bi radi, da bi naša katoliška misel in naša lepa slovenska beseda našla pot v vedno številnejše slovenske domove.

Tudi pri nas, kakor v mnogih krajih na Tržaškem, nismo prejeli redno in pravčasno naš »Katoliški glas«, ki nam je tako priljubljen in ga radi prebiramo. Prosimo zato upravo, da poizve, kaj je na stvari, da se te zamude ne bodo več ponavljale.

Tržaška univerza se širi

Uradni vestnik prinaša razveseljivo vest, da je prejela tržaška univerza v dar od tržaške občine 860 kv. metrov zemljišča, ki ga bo uporabila za nove koristne naprave. Govori se, da bo v nekaj letih v Trstu tudi medicinska fakulteta.

Slovenska javnost pa še vedno pričakuje ustanovitev stolice za slovenski jezik in slovnstvo, ki je naši narodni manjšini v teh krajih nujno potrebna in Trstu z ozirom na lego in položaj zelo koristna.

Laški republikanci in liberalci so nezadovoljni

Zadnji dogodki in dolgotrajna pogajanja med Slovensko skupnostjo in strankami levega centra (DC, PSDI in PSI) so, razumljivo, spravili v slabo voljo veljake »največje« stranke na Tržaškem, to je republikanske stranke. Slovenski katoličani in demokrati smo vedeli že davno, da so med drugim prav republikanci, bodisi na tržaški občini kot v provinci vedno zavržali naše pravične želje in zahteve. Sedaj nimajo več niti predstavnika na provinci in bi še v naprej hoteli, po stari navadi, diktirati svojo voljo. Toda sedaj so v dokončnem zatonu in nihče se več niti ne zmeni zanje.

Nekoliko bolj nevarni so liberalci, in to zaradi njihovega močnega gospodarskega položaja. Njihovo glasilo »Progresso Liberalem« piše med drugim, da »gli slavi bianchi sono, come la storia insegna, quanto di più nazionalista si possa pensare« (Beli Slovenci — mišljeno je slovenski demokrati — so najbolj nacionalistični kar si je mogoče misliti.) Veseli smo tega prijaznega poklona, a mi menimo, da je žal pri njih bore malo pravega liberalizma ali svobodoljubnosti, saj bi radi videli nas Slovence še vedno kot uboge berače ali celo tlačane, na vrhu pa naj bi bila vedno, kot olje, liberalna italijanska gospoda.

Casi se pa spreminjajo in tako je odzvonilo tudi njim, za čemer noben slovenski demokrat ne bo potočil solze.

»Zdrave« sile

Komunistične »zdrave« sile so vedno na delu. Tudi po gostilnah in barih najdejo ugodno priliko za zmerjanje in izzivanje mirmih občanov, ki nočejo trobiti z njimi. Upajo, da jih bodo tako zastrašili.

V nedeljo 17. januarja je bil tudi tak primer v baru na Krasu. Clan »zdravih« sil je grozil, da bodo dali komunisti vsem po šobah (ustnicah), ki so volili za Slovensko listo, ko bodo sami prišli na oblast. Ko pa grožnja ni zadostovala, je prišel na dan s psovkami, ki jih tu ne moremo ponoviti.

Nato je začel peti slavospev, češ da je zasługa KPI, da so zgradili novi Kulturni dom v ulici Petronio. Če bi bil Kulturni dom zgrajen že leta 1948, bi za požig doma ne bilo treba mislovcev, ker bi se ga gotovo polastile ali bi ga uničile komunistične »zdrave« sile.

Gospodu H. svetujemo, naj bo drugič v govorjenju bolj previden.

Očividec

Ali res tržaška burja upeha?

Znani meteorološki znanstvenik in profesor zemlje fizike dr. Silvio Polli, izvedenec tržaškega talasografskega inštituta, je izračunal, da je lani burja pri nas pihala s povprečno hitrostjo 9,5 km na uro. Zaradi te tako nizke hitrosti je bilo preteklo leto (kakor tudi l. 1961) eno izmed najmanj vetrovnih v zadnjih dvajsetih letih. Na podlagi opazovanj prof. Pollija znaša letno povprečje vetra v Trstu približno 13,7 km na uro. Kljub tem za nas tako optimističnim računom si ne smemo misliti, da nas ne bi še letos tržaška burja obiskala in zapihala tudi s hitrostjo nad 100 km na uro.

Letos bomo tudi imeli dva sončna in dva lunina mrka. Prva dva (sončna) ne bo mogoče opazovati v naših krajih (30. maja in 23. novembra); vidna bosta pa lunina mrka 13.-14. junija in 8. decembra letos.

Letošnje leto se bodo tudi prikazale kar 4 zvezde repatic: februarja, marca, oktobra in decembra.

noj? Kako to, da ga nisem nič videl?« se je župniku glas vedno bolj tresel.

»Bil je zelo utrujen. Zato ni nadaljeval poti k Bogataju, kamor je bil namenjen. Na hitro je pojedel in me prosil, da bi se smel v sosednji izbici malo odpočiti, dokler ne bi prišel Hubert od kod. Ko so kmetje odšli, se je zbudil in šel k svojim znancom...«

Gostilničarka je bistro opazovala župnika, da bi videla, kakšen učinek bo nanj napravilo njeno pripovedovanje.

Bilo ji je žal, da je vse izblebatala. Župnika bi skoraj zadela kap. Močno je poblebel. Odložil je žlico, povsili roke in kakor na smrt obsojen dolgo časa brez besede zrl predse.

Toliko bridkih spoznanj v nekaj trenutkih! Njegov največji sovražnik v Avstriji je torej vsemu sinočnjemu pogovoru o meji prisostvoval iz neposredne bližine! Le nekaj metrov od njega je leže poslušal vse njegove besede in sproti delal načrt za maščevanje. Ako bo združil vse, kar sta govorila ob slovesu in kar je slišal sinoči, bo imel res veliko gradiva za obtožbo.

(se nadaljuje)

G H MEJA 4

»So govorili, da utegne za novo leto spet priti, ker je pustil pri hiši nekaj penila. To se pravi, Bogatajeva kajžarica, ki pere Bogatajevim, mi je povedala, da je med perilom opazila tudi nekaj učiteljevega perila. Brž ga je spoznala, ker je že prej prala učitelju. Pravi, da ga je toliko, kolikor ga človek potrebuje, da se enkrat preobleče...«

»Hm! Pa ne da bi mu... No, ja! Hitler je že vedel, zakaj je tem požeruhom predpisal rjave srajce!« so župniku misli ušle čisto v drugo smer, kakor mu jih je hotela usmeriti sosedja, tako da trenutno novici ni prisojal večje važnosti.

Bil pa je dušebrižnik tudi že lačen in utrujen, tako da se je od mežnarice prav na kratko poslovil za namenom, da gre kajtrkovat. Zavest, da mu je brez večje težave padla v roke tako važna in že izpubljena strateška postojanka kot je bila mežnarija, mu je dala novega poguma. Šele sedaj, ko je imel varen hrbet, je mogel upati na uspešno obrambo pred nasprotniki.

GORIŠKE NOVICE

V Gorici smo se spomnili ločenih kristjanov

V okviru svetovne molitvene osmine za zedinjenje ločenih kristjanov je bil v nedeljo 24. t. m. v Gorici lepo uspel kulturni večer, posvečen temu važnemu problemu sedanosti.

Skočjiški kancler dr. Rudolf Klinec je v lepo zgrajenim referatu razložil, kako je prišlo do needinosti v krščanskih vrstah in kakšen je trenutni položaj v svetu, prikazal na napore Cerkve za zedinjenje, ki je zlasti z Janezom XXIII. začela hoditi čisto nova pota ter poudaril pomen Slomškove zamisli Apostolstva sv. Cirila in Metoda za sedanji čas. Povabil je navzoče, naj se tudi oni vpišejo v to bratovščino in tako z molitvijo podpirajo bodoče zedinjenje. Njegov poziv ni naletel na gluha ušesa. Takoj po prireditvi se je večje število navzočih prijavilo, da želijo vstopiti v omenjeno Apostolstvo.

Po referatu je pa vse poslušavce razveselil g. župnik iz Doberdoba Bogomil Breclj z lepimi sklopičnimi slikami, ki jih je spremljala pesniško sestavljena razlaga in poduhovljena glasba. Osrednja točka te predstave je bil kratki film o življenju sv. bratov Cirila in Metoda, ki ga je filmsko podjetje »Sava« izdelalo v Ljubljani. Videli smo pa tudi mnogo prizorov, kako so Slovenci na Tržaškem in Goriškem leta 1963. slavili 1100 letnico prihoda svetih solunskih blagovestnikov med Slovane.

V cerkvi sv. Ivana pa se je 25. t. m. tudi slovesno zaključila molitvena osmina, ki jo je vodil msgr. dr. Franc Močnik, vsak dan razlagajoč posamezne namene. Udeležba je bila vse dni prav lepa in bilo je razdeljenih veliko število svetih obhajil.

V Podgori se je pričel pouk v otroškem vrtcu

V ponedeljek 25. januarja so v slovenskem otroškem vrtcu v Podgori, ki je bil pred kratkim odobren, začeli s šolskim poukom. Na podlagi pogodbe z goriško občinsko upravo je vrtec prevzela ustanova ONAIR. V vrtec se je doslej vpisalo 16 otrok, kar zadostuje za otvoritev vsakega vrtca.

Vpisnina v vrtec je 1000 lir, prispevek za vsak mesec po 1500 lir. Za otroško vrtarico je bila imenovana Marija Hvalica Komavli, doma iz Oslavja.

Da je v Podgori prišlo do otvoritve potrebne slovenskega vrtca, imata glavno zaslugo g. župnik Bernard Špacapan in vaščan g. Saverij Rožič.

Umrla je mati-trpinka

7. januarja je v Gospodu zaspala Marija Kebe, por. Ferjančič iz znane in spoštovane družine iz Goč. Pokojnici je bilo 77

let in je živela po zadnji vojni v Gorici. Bila je zgledna in krščanska žena.

Življenje ji je trislo le malo cvetja, saj je postala vdova še v mladih letih in ostala sama s šestimi otroki. Vsa skrb in odgovornost za družino je padla na njena ramena.

Nekaj let po prvi svetovni vojni ji je umrla komaj šestnajstletna hči, dijakinja ljubljanskih šol, po zadnji vojni pa sta umrli še dva sinova. Vse to trpljenje in preiskušnje jo niso strle, ker moč, ki je našla v veri je bila močnejša od preizkušanj. Krepilo jo je pogosto sv. obhajilo in molitev. Do smrti je ostala vdana v voljo božjo.

Ni več nevarnosti za otroško epidemijo

Po izjavi zdravnikov je otroška epidemija tako zvana »epatite virale« ali vnetje jeter v zaključni fazi. Največ primerov te bolezni je bilo v otroškem vrtcu pod Kapelo, ki so ga zaprli. Za sedaj ni več nevarnosti za zaprtje drugih šol in vrtcev. Bolezen ima razmeroma dolgo inkubacijsko dobo od enega do dveh mesecev, a potek bolezni ima blag značaj. V Gorici je bilo vsega skupaj devet primerov. Staršem se priporoča velika higijena in takojšnje javljanje vsakega morebitnega primera te bolezni, ki ponavljamo, ni nevarna, le potrebna je izolacija, da se še drugi otroci ne okužijo.

Umrla je žena bivšega ravnatelja Pavšiča

V sredo 27. januarja so na goriškem pokopališču položili k večnemu počitku gospo Jožefo Legiša por. Pavšič, ženo upokojenega šolskega ravnatelja strokovne šole prof. Pavšiča. V življenju je veliko pretrpela, zlasti, ko je v zadnji vojni izgubila sina, zadnja leta pa jo je bolezen tako hudo prizadela, da je oslepela. Vdano je prenašala svoje trpljenje ob skrbni negi svojih domačih.

Profesorju Pavšiču, hčerkama in sinu zdravniku izrekamo globoko sožalje, pokojni gospi pa želimo večno plačilo pri Bogu!

V korist naših vinogradnikov

Pretekli teden je bila na sedežu trgovinske zbornice v Gorici seja stalne komisije za kmetijstvo. Predsednik prof. Matteo Marsano je odprl sejo in izrazil željo, da bi se tudi v tem letu nadaljevalo delo za izboljšanje kmetijstva in gozdarstva v naši pokrajini. Po poročilih raznih odbornikov so prišli na glavno točko sporreda o izgradnji zadržne kleti, o kateri se že desetletja govori. Prof. Marsano je razložil razne podrobnosti glede tega načrta in koristi, ki bi ga imeli kmetovavci od njega. Predvsem bi bil za kmetovavce

V Gorici bomo zaključili mesec katoliškega tiska

v nedeljo 31. januarja

s posebno prireditvijo, ki bo posvečena tej prevažni zadevi za rast božjega kraljestva med nami.

Vabimo zato vse prijatelje in pospeševalce naše tiskane besede na poseben

KULTURNI VEČER

ki se bo pričel od 16. uri v Katoliškem domu v Gorici.

Uvodno misel bo podal dr. Jože Prešeren iz Trsta, nato nas pa bodo skavti in skavtinja od istotam razveselili s svojim nastopom.

Ves čas prireditve bo trajal bogat srečolov, čigar čisti dobiček bo šel v sklad za naš verski in katoliški tisk na Goriškem.

rešen problem posode in predelava vina, prodaja in hranjenje proizvoda in vse, kar je s tem v zvezi. Vinogradnik bi gotovo letno prihranil najmanj 30.000 lir.

Seveda bi taka zadržna klet stala ogromno, najmanj 120 milijonov, in njena zmogljivost bi bila 20 tisoč stotov grozdja. Polovico stroškov za izgradnjo kleti bi prevzela država, za drugo polovico pa bi najeli posojilo za 20 let s 3 odstotno obrestno mero.

To zadevo bodo še nadalje do dobra proučili na nadaljnjih sejah trgovinske zbornice, nakar bodo sklicali vinogradnike, da bi pristopili kot člani k ustanovi zadržne kleti.

Statistika radijskih in televizijskih naročnikov

Ob zaključku leta 1964 so naštelj v Italiji nad 10 milijonov radijskih in 5 milijonov 200 tisoč televizijskih naročnikov. Število radijskih naročnikov je nekoliko padlo, a s tem ni padlo število radijskih sprejemnikov po domovih, zlasti tranzistorjev. Teh so preteklo leto prodali ogromno število. Kdor ima namreč doma televizijski sprejemnik, ima s tem pravico tudi do tranzistorskega sprejemnika, za katerega mu ni treba plačati takse.

Radio Trst A

Sporod od 31. januarja do 6. februarja

Nedelja: 9.00 Kmetijska oddaja. — 9.30 Slovenske zborovske skladbe Vinka Vodopivca in Vasilija Mirka. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Winnetou« - 4. del. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. — 13.30 Glasba po željah. — 15.30 »Blaumilchov kanal«, radijska drama. — 16.30 Simfonična dela Carla Marie von Webra. — 18.30 Kino, večer in danes. — 20.30 Iz slovenske folklore - Niko Kuret: »Pratika za drugo polovico februarja«. — 22.00 Klasična simfonija - Franz Joseph Haydn: Simfonija št. 45 v fis-molu, imenovana »Poslovilna«.

Ponedeljek: 12.15 Iz slovenske folklore - Niko Kuret: »Pratika za drugo polovico februarja«. — 17.20 Lepo pisanje, vzori in zgled mladega rodu - pripravil Jože Peterlin. — 18.30 Koncertisti naše dežele. — 20.35 Baldassare Galuppi: Pedeželski filozof, opera v treh dejanjih. V odmoru (približno ob 21. uri) Opera, avtor in njegova doba - pripravil Gojmir Demšar.

Torek: 11.45 Ameriški odmevi. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 17.20 Italijanska po radiu - 22. lekcija. — 18.30 Sodobna simfonična glasba. Simfonični orkester Radiotelevizije Zagreb. Koncert je bil registriran na Festivalu sodobne glasbe »Muzički bienale Zagreb 1963«. — 19.15 Radijska univerza - Tone Penko: Kraška flora: (11) »Prililavi šetraj«. — 20.35 Kulturni odmevi - Dejstva in ljudje v deželi. — 22.00 Slovenske novele 19. stoletja - Alfonz Pirc: »Na počitnicah«.

Sreda: 11.35 Radio za šole (za prvi tečaj ljudskih šol). — 12.15 V Trstu pred sto leti. — 13.30 Prijetna srečanja. — 17.25 Radio za šole (za prvi tečaj ljudskih šol). — 18.30 Nove plošče resne glasbe. — 19.15 Higiiena in zdravje - pripravil dr. Rafko Dolfar. — 20.35 Simfonični koncert orkestra Italijanske radiotelevizije iz Turina. V odmoru (približno ob 21.15) Knjižne novice - Franc Jeza: »Alberto Bevilacqua in njegova knjiga „La califfa“«.

Četrtek: 12.15 Za smeh in dobro voljo. Besedilo: Danilo Lovrečič. — 17.20 Italijanska po radiu - 23. lekcija. — 18.30 Glasbena oddaja za mladino - pripravil Dušan Jakomin. — 19.15 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti - Vinko Beličič: »Prešernovo opravičevanje Julija«. — 20.35 »Tretji plača«, radijska drama, ki

Skupno romanje v Sveto deželo

Obisk krajev, kjer je Jezus preživel svoje zemsko življenje, je za vsakega človeka, posebno za kristjana, edinstveno doživetje. Zato se je odbor Duhovske zveze v Trstu odločil, da letos organizira romanje v Palestino in dá priliko tistim, ki imajo možnost in bi radi obiskali svete kraje.

Romanje organiziramo v dogovoru s Pavlinci iz Milana, ki vodijo vsako leto številne skupine v Palestino.

Romarji bodo potovali z letalom iz Rima in tja se bodo tudi vrnili. Potovanje z letalom ni utrudljivo in se prihrani veliko časa. Stroški so pa enaki, kot če se potuje z ladjo.

Cas romanja: od 21. do 31. avgusta, skupno 11 dni. Ker se za vožnjo porabi le malo časa, bodo romarji deset dni in pol v Palestini.

Cas in kraj vpisovanja: Vpisovanje traja do 15. februarja. Pavlinci bi želeli vedeti število romarjev že do konca januarja, vendar bodo potrpejli do srede februarja.

Vpisovanje za Goriško je na upravi Katoliškega glasa, Riva Piazzutta 18

Za Tržaško pa je vpisovanje v rojanskem župnišču pri g. Zorku, Vicolo delle Rose, 7 in v Marjanišču na Opčinah.

Potni stroški: 170.000 lir. V tej vsoti je vključena vožnja z letalom, celotna oskrba in vsi prevozi po Palestini, stroški za potno dovoljenje, vožnja v Rim in dvakratno prenočevanje v Rimu.

Opombe: K vpisu prinesite osebno izkaznico!

Pri vpisu se plača na račun vsaj 10,00 lir, celotna vsota mora biti plačana do konca julija. Plačuje se lahko v obrokih. Vsak romar mora imeti osebni potni list; potrebne vizume bodo preskrbeli Pavlinci.

Za vsa pojasnila se obračajte do g. Zorka, tel. 37-603. V romarskem odboru so naslednji gg. duhovniki: J. Jamnik, L. Škerl, A. Kosmač, R. Bogatec, S. Zorko. Za koroške romarje skrbi g. Polanc.

Romarski odbor

Pripravlja se tudi skupno romanje v Oropo z obiskom rojstnega kraja sv. Janeza Boska in pok. papeža Janeza XXIII. Romanje bo v začetku julija.

Slovensko katoliško prosvetno društvo Steverjan

priredi v nedeljo 7. februarja 1965

IZLET NA SNEG V ZABNICE

Tam se bodo vršile II. tekme v sankanju (števčerski bob).

Vpišete se lahko in zveste podrobnosti pri:

Humar Mirku - Klanec
Hladnik Borisu - Sovenca
Terpin Emilu - Ščedno
Hlade Alojzu - Britof

OBVESTILA

Nameni Apostolstva molitve za februar

Splošni: Da bi dekreti II. vatikanske cerkvenega zbora, hitro izvršeni, priložili do resne preobnove krščanskega življenja.

Misijonski: Da bi kristjani, ki zasedajo javne položaje v družbi, delovali v skladu s Kristusovim naukom.

Izšla je knjiga BERILA IN EVANGELIJI. Izdala jo je Celovška Mohorjeva družba. Knjiga obsega berila in evangelije za nedelje in praznike. Je okusno vezana ima 54 strani ter je tiskana v večji črki. En izvod je na razpolago na upr. Katoliškega glasu, kjer si jo gg. duhovniki lahko ogledajo in naročijo.

V DRUGI IZDAJI sta izšli stanovni knjižici za mladino: za dekleta: Da bode vedela odgovor, za fante: Kdo nam bo vedal resnico. Cena obsežne knjižice 1000 lir. Obe knjižici sta vedno na razpolo pri Fortunatu v Trstu, v Kat. knjigarni Gorici in v upravi KNJIŽIC v Marjanišču na Opčinah. — Starši in vzgojitelji koristno stanovno knjižico pravočasno roke mladim ljudem! Lepo priporočamo!

DAROVI

B. P. namesto cvetja na grob blagopomenke gospe Pavšič daruje 2.000 za Alojzjevišče, 2.000 za Zavod sv. Družine in 1.000 za Katoliški dom.

Za Zavod sv. Družine: Slavec 4.000; Antonija Lukežič 3.000; g. Suliga iz Vidma 10.000; gospa Pace 8.650; v počastitev spomina pok. Marije Kebe sorodni 5.000; N. N. 1.000; Dobnar Mila 2.000; prijateljci iz Gorice 2.000 lir.

Vsem predragim dobrotnikom tisoč Bog povrni ter dnevni spomin v molitvi!

Za Alojzjevišče: dve prijateljci iz Gorice 2.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 2.000; Jožef 500; Marinka Leban 500; družina Zgavc 500; Marija Pahor 200; N. N. 1.000; N. N. 1.000; Katarina Munih 1.000; Ana Brezigar 1.000; N. N. 1.000; Marije družba 12.000; N. N. 4.000; Marica Sare 2.000; N. N. 1.000; Alojzija Pocarini mati sto cvetja na grob pok. mame g. voditelja 5.000; N. N. družbenica namesto cvetja na grob pok. dekana msgr. O. Pahorja 5.000; Antonija Lukežič, Francija 4.000; N. N. 5.000; č. g. Stuhec od Sal. knjižice 5.000; F. B., Gorica 2.000; N. N., Gorica 2.000; A. F., Gorica 20.000; msgr. Salvadori, Trst 2.000; nabirka H. Vrančić 31.000; I. H. 3.000; Doles Fortunat 1.000 lir.

Vsem darovavcem Bog plačaj, pokornost pa daj večni mir.

OGLESI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca trgovski L 30, osmrtnice L 50, več davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Praznovanje sv. Boštjana v Ukvah

Naša zadnja slovenska vas v Kanalski dolini Ukve se letos na pomanjkanju snega ne more ravno pritožiti. Nebeške zavornice se kar pogostoma odpirajo in zasipavajo z belimi kosmiči vas in okolico. Toliko je snega, da se ljudje po cestah kar skrivajo za zidovi, ki so nastali zaradi odmetane ali razorane snežne odeje. Pogled na pokrajino je seveda lep in privablja zlasti ob nedeljah številne skupine smučarjev s Tržaškega in Goriškega, a domačini bi bili bolj zadovoljni, če bi se sneženje malo ustavilo, saj si morajo drugače dan za dnevom z lopato in plugi delati pot.

Pretekli teden pa je vas Ukve bolj kot na sneg mislila na praznik sv. Boštjana (Sebastijana), ki je za farane praznik kot da bi bil zapovedan Gospodov dan.

Čez dve leti bo že 300 let, kar je Ukve obiskala strašna kuga in mnogo smrti povzročila. Farani so se zatekli k svetemu Boštjanu na pomoč in se zaobljubili, da bodo njegov praznik vsako leto slovesno obhajali. In to obljubo še danes zvesto držijo.

V cerkvi imajo poseben oltar, ki je temu junaku krščanske vere posvečen. Ko pride čas tridnevne k prazniku, se tudi evharistični Bog z glavnega oltarja k sv. Boštjanu preseli, kjer se potem izvrši slovesna priprava na praznični dan.

Letos se je pričela v nedeljo 17. t. m. zvečer. Vodil jo je g. Jože Jurak iz Gorice, ki je vernikom zlasti skušal približati misel, da je, kot se je izrazil že sv. Avguštín, samo ena znanost, ki nekaj ve-

lja, kako rešiti dušo.

Na predvečer praznika so si nato otroci in številni odrasli očistili duše v sv. spovedi, na sam praznik pa v vzglednem številu prešli sv. obhajilo. Ta dan se je ukvanska cerkev spremenila kar v božjepotno svetišče, saj so prišli tudi župljani iz bližnjega Naborjeta, Oveje vasi in Zabnice s svojimi dušnimi pastirji ter imeli vsaka skupina svojo sv. mašo.

Slovesno sv. mašo je nato opravil dekan iz Trbiža, ob asistenci gg. župnikov iz Liparje vasi in Zabnice, slavnostni govornik pa je bil domači župnik g. Caharija Succaglia, ki je v slovenskem in italijanskem jeziku vernikom nanizal nekaj misli, ki jih nudi mučeniška smrt sv. Boštjana. Domači cerkveni pevski zbor je lepo odpeel zahtevno latinsko sv. mašo našega slovenskega skladatelja p. Hugolina Sattnerja.

Popoldne so se domačini in mnogi gostje znova zbrali okrog oltarja svetega Boštjana, da prisostvujejo slovesnemu zaključku duhovne obnove. Po odpetih litanijah Matere božje je g. Jože Jurak še enkrat povzel besedo in prisotnim vernikom v slovo poudaril misel, da smo vsi božja lastnina in zato dolžni, da prejete darove, duhovne in telesne, uporabljamo v duhu božjih zapovedi in se Bogu zanje izkažemo hvaležne z dobrimi deli.

Z blagoslovom svetinje sv. Sebastijana okrepani so se verniki razkropili po svojih domovih, zunaj pa so gore žarele v popoldanskem soncu, ki jim je zaradi bele odeje dajalo še poseben prazničen značaj.